

8. Фесенко Н.С. Державне регулювання розвитку культури на регіональному рівні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Н.С. Фесенко. – Х., 2006. – 18 с.
9. Чернець В.Г. Держава і культура: онтологічний аспект [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Vdakk/2012_4/1.pdf
10. Шестак В.С. До визначення поняття «культура» як об'єкта культурної функції держави [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vkhnuvs/2010_49/49/1.pdf

Н.Ф. Головченко. Составляющие культурной функции современного государства. – Статья.

Аннотация. Рассмотрено состояние культурного развития современного государства, составляющие культурной сферы, сущностное содержание и формы проявления культуры, культура как целостный комплексный процесс, формы реализации культурной функции современного государства.

Ключевые слова: культурная функция, культурное развитие, культурные ценности общества, национальная культура, объект культурной функции, предмет культурной функции.

Nicholay F. Golovchenko. Elements of the Cultural Function of the Modern State. – Article.

Summary. Reviewed the state of cultural development of the modern state, components of the cultural sector, essential content and forms of manifestation of culture, culture as a holistic integrated process, forms of implementation of the cultural function of the modern state.

Keywords: cultural function, cultural development, cultural values of society, national culture, functions of culture, cultural functions.

УДК 347.921

Н.М. Денисяк,

викладач,

Міжнародний гуманітарний університет,

м. Одеса, Україна

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ВИКОНАВЧОГО НАПISУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Анотація. Стаття присвячена вивченню особливостей виконавчого напису як інституту нотаріального права. Автор визначає поняття та сутність виконавчого напису, а також досліджує підстави вчинення виконавчого напису за законодавством України.

Ключові слова: нотаріус, інститут, законодавство, виконавчий напис, нотаріальний акт.

Інститут виконавчих написів має тривалу історію і належить до несудових форм захисту інтересів кредиторів за безспірними зобов'язаннями, підтвердженими документами, що не викликають жодних сумнівів щодо їх достовірності. Відповідно до ст. 18 Цивільного кодексу України захист цивільних прав юридичних та фізичних осіб здійснюється нотаріусом шляхом вчинення виконавчого напису на борговому документі у випадках і в порядку, встановлених законом [2, с. 347].

На теоретичному та практичному рівнях проблемні питання виконавчого напису у нотаріальному процесі досліджували як вчені радянського періоду, зокрема: Дзера І.О., Комаров В.В., Юдельсон К.С., Клейман А.Ф., Ейдінова Е.Б., Кабанова М.А. та ін, так і вчені сучасного періоду: Аргунов В.М., Фурса С.Я., Радзієвська Л.К., Комаров В.В., Баранкова В.В., Єрух А.М., Круковес Н.В., Нікітін Ю.В. та ін.

Вчинення виконавчого напису є нотаріальною дією, спрямованою на надання документу виконавчої сили. За юридичною природою виконавчий напис є розпорядженням нотаріуса про примусове виконання зобов'язання по сплаті грошових сум чи передачі майна. Визначаючи значення

цієї нотаріальної дії, слід зазначити, що вчинення виконавчого напису є одним із проявів здійснення нотаріатом завдань попереджувального правосуддя, що дозволяє не доводити справу до суду шляхом усунення або зниження ймовірності виникнення спорів.

Для одержання виконавчого напису подаються: а) оригінал нотаріально посвідченого правочину; б) другий примірник претензії кредитора, що направлена боржнику самостійно або через нотаріуса, з доданим поштовим повідомленням про вручення поштового відправлення, на якому повинна бути відмітка відділення зв'язку про вручення претензії або про повернення, із зазначенням причин повернення; в) для вчинення виконавчого напису на договорі іпотеки іпотекодержатель повинен також документально підтвердити, що майно, на яке звертається стягнення, не належить державному чи комунальному підприємству або підприємству, більш як 50 відсотків акцій (часток, паїв) якого перебуває у державній власності.

Для вчинення виконавчого напису, особу слід встановлювати за паспортом громадянина України, паспортом громадянина України для виїзду за кордон, національним паспортом іноземця або документом, що його замінює, посвідкою на проживання особи, яка мешкає в Україні, але не є громадянином України та можливо за іншими документами, якщо це не суперечить діючому законодавству України. Особа неповнолітнього, до 16 років, встановлюється за свідоцтвом про народження за умови підтвердження, хоч би одного з батьків про те, що ця особа є їх дитиною [4, с. 48].

Дієздатність фізичної особи перевіряється, по-перше, шляхом встановлення віку та відповідної дієздатності особи, по-друге, нотаріус повинен впевнитись, що особа розуміє значення своїх дій та спроможна керувати ними.

Виконавчий напис виконується на загальних підставах, з дотриманням процесуального порядку вчинення виконавчих дій.

При вчиненні виконавчого напису нотаріусами може бути використана інформація з Єдиних та Державних реєстрів інформаційної мережі Міністерства юстиції України, а саме: Державного реєстру іпотек, Державного реєстру обтяжень рухомого майна, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна. Використання цієї інформації надасть можливість нотаріусу мати повну та актуальну інформацію для вчинення виконавчого напису, а учасникам цивільного обороту - можливості ефективної реалізації виконавчого напису [5, с. 20].

Для вчинення виконавчого напису необхідно перевірити наявність певних умов, при яких може бути вчинена нотаріальна дія.

Перша умова – ознайомитися, звірити чи входить заборгованість, відносно якої треба вчинити виконавчий напис в Перелік, де в кожному розділі після найменування вказуються документи, які необхідно пред'явити для вчинення виконавчого напису по кожній заборгованості.

Друга умова – перевірка нотаріусом всіх необхідних для вчинення виконавчого напису поданих документів, які підтверджують наявність зобов'язання та безспірність заборгованості. За наявності спору між сторонами нотаріус відмовляє у вчиненні виконавчого напису та роз'яснює порядок стягнення заборгованості у судовому порядку.

Третя умова – звернення до нотаріуса за вчиненням виконавчого напису в установлені законом строки.

Строки, протягом яких може бути вчинено виконавчий напис, обчислюються з дня, коли у стягувача виникло право примусового стягнення боргу. Виконавчий напис може бути пред'явлений до виконання протягом трьох років, якщо стягувачем чи боржником є громадянин, по іншим вимогам - протягом одного року. Оскільки строки є процесуальними, їх можна поновити, якщо вони були прострочені з поважних причин. Разом із заявою про поновлення пропущеного строку пред'являється і виконавчий напис. Заява про поновлення пропущеного строку розглядається судом за місцем виконання [1, с. 55].

За відсутності хоча б однієї з умов нотаріус не має право вчинити цю нотаріальну дію і відмовляє у її вчиненні.

Скарга по виконавчому напису подається до відповідного суду за місцезнаходженням державної нотаріальної контори чи робочого місця приватного нотаріуса в 10-денний строк з дня вчинення неправильної нотаріальної дії або відмові [3, с. 6].

Законодавством конкретно не передбачено, яким чином нотаріус може дізнатися про існування такої скарги. Тому на практиці досить часто виникають питання, стосовно того, хто поставить нотаріуса до відома про оскарження виконавчого напису.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безсмертна Н.В. Виконавчий напис як один із способів захисту суб'єктивних прав / Н.В. Безсмертна. – К. : Вісник: юридичні науки, 2007.
2. Другова В.А. Удосконалення правового регулювання звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом вчинення виконавчого напису / В.А. Другова. – К.: Держава і право: Юридичні і політичні науки, 2009.
3. Єщенко А.О. Вчинення виконавчих написів нотаріусом / А.О. Єщенко. – К.: Мала енциклопедія нотаріуса, 2005. – № 1.
4. Єщенко А.О. Вчинення виконавчих написів нотаріусом / А.О. Єщенко. – К.: Мала енциклопедія нотаріуса, 2005. – № 4.
5. Майданик Р.А. Виконавчий напис нотаріуса як спосіб захисту цивільних прав: теорія і практика застосування / Р.А. Майданик. – Бюлетень Мініюста України, 2009. – № 8.

Н.Н. Денисяк. Актуальные вопросы применения исполнительной надписи по законодательству Украины. – Стаття.

Аннотація. Стаття посвящена изучению особенностей исполнительной надписи как института нотариального права. Автор определяет понятие и сущность исполнительной надписи, а также исследует основания для совершения исполнительной надписи по законодательству Украины.

Ключевые слова: нотариус, институт, законодательство, исполнительная надпись, нотариальный акт.

Natalia N. Denisyak. Topical Issues of the Use of Executive Endorsement by the Legislation of Ukraine. – Article.

Summary. The Article is devoted to the study of the characteristics of the Executive inscriptions of the notary law Institute. The author defines the concept and essence of the writ, and explores the reasons for the Commission of Executive endorsement for the legislation of Ukraine.

Keywords: notary public, Institute, legislation, the Executive inscription notary act.

УДК 314

Т.И. Димитриева,
студентка магистратуры,
Международный гуманитарный университет,
г. Одесса, Украина

МИГРАЦИЯ НАСЕЛЕНИЯ: ОСНОВНЫЕ НАУЧНЫЕ ПОДХОДЫ

Аннотація. Автор статьи раскрывает содержание понятия миграции населения и характеризует научные подходы к изучению понятия миграции населения.

Ключевые слова: миграция населения, миграционный подход, исторический подход, экономический подход, этнографический подход, психологический подход, генетический подход, биологический подход, юридический подход.